

3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko, * Pokłonem uczciła to Niemowlątko. * *Jak miła ta nowina...*

4. Którego zrodziła, Bogiem uznała, * I Panną, jak była Panną została. * *Jak miła ta nowina...*

5. Królowie na wschodzie już to poznali * I w judzkim narodzie szukać jechali. * *Jak miła ta nowina...*

6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświeciła, * Do szopy w Betlejem zaprowadziła. * *Jak miła ta nowina...*

7. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego. * Tam idźcie, znajdziecie Syna Bożego! * *Jak miła to nowina!* * *Już wiemy, gdzie Dziecina.* * *Wszyscy tam pobieżymy i ujrzymy.*

60

Witaj, Jezu ukochany

m.: J. Kaszycki

1. Wi - taj Je - zu u - ko - cha - ny,*

Na zba - wie - nie na - sze da - ny.*

Wi - taj, ma - ła Dzie - cią - te - czko,* Wi - taj, śli - czne

Pa - nią - te - czko,* Wi - taj Je - zu, wi - taj, Je - zu.

2. Witaj, z dawna pożądany, * Od Proroków obieca - ny! * = Już się to wszystko spełniło, * Co pod tajemnicą było, * Wypełniło, wypełniło.

3. Witaj, drogi Zbawicielu, * Witaj, nasz Odkupiciele! * = Wielka to pociecha nasza, * Gdy widzimy Mesyjasza * Prawdziwego, prawdziwego.

4. Ach dobroci niesłyszana, * Ach miłości niewidzia - na! * = Cóż ja widzę, ach mój Boże, * Żłób majestat, żłób Twe łoże. * Witaj, Jezu!, witaj, Jezu!

61

Witajmy Jezusa

(Miod.)

1. Wi - taj - my Je - zu - sa nam na - ro -
W u - bo - giej sta - jen - ce, w żło - bie zło -dzo - ne - go,* Któ - ry le - ży
zo - ne - go,* Z zim - na drżą - cybez o - dzie - ży,* Bóg praw - dzi - wy.
wszech - mo - gą - cy,*

2. Niewinny Baranku, Boże Stwórco świata, * Idziesz z nieba do nas, boś nasza zapłata. * Witaj, Panie i kochanie, * Ludu Twego mizernego * Zbawicielu!

3. Pobłogosław, Jezu, nas, lud Twój ubogi, * Ciesz wspomagaj, ratuj, oddal gniew Twój srogi; * A my Ciebie tu i w niebie * Niech wielbimy i chwalimy * Na wiek wieków!

62

Wśród nocnej ciszy

(Miod.)

1. Wśród nocnej ci - szy głos się roz - cho - dzi; *
Wstań - cie pas - te - rze, Bóg się wam ro - dzi.
Czym prę - dzej się wy - bie - raj - cie, * Do Be - tle - jem
pos - pie - szaj - cie * Przy - wi - tać Pa - na.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątka w żłobie * Z wszystkimi znaki, danymi sobie. * Jako Bogu cześć Mu dali * A witając zawołali * Z wielkiej radości:

3. "Ach witaj, Zbawco z dawna żądany, * Wiele tysięcy lat wyglądany! * Na Ciebie króle, prorocy * Czekali, a Tyś tej nocy * Nam się objawił".

4. I my czekamy na Ciebie, Pana, * A skoro przyjdiesz na głos kapłana, * Padniemy na twarz przed Tobą, * Wierząc, żeś jest pod osłoną * Chleba i wina.

63 a

W żłobie leży

t.: XVII w. (prawdopod. P. Skargi)

(Miod.)

1. W żło - bie le - ży, któż po - bie - ży * Ko - lę - do - wać
Je - zu - so - wi Chry - stu - so - wi, * Dziś nam na - ro -
Ma - łe - mu. * Pas - tusz - ko - wie, przy - by - waj - cie, *
dzo - ne - mu? *
Je - mu wdzię - cznie przy - gry - waj - cie, * Ja - ko Pa - nu na - sze - mu.

63 b

1. W żło - bie le - ży, któż po - bie - ży *
Je - zu - so - wi Chry - stu - so - wi, *
Ko - lę - do - wać Ma - łe - mu. *
Dziś nam na - ro - dzo - ne - mu? *
Pas - tusz - ko - wie, przy - by - waj - cie, *

2. My zaś sami z piosneczkami * Za wami pośpie-
szymy, * A tak Tego Maleńkiego * Niech wszyscy zoba-
czymy, = Jak ubogo narodzony, * Płacze w stajni poło-
żony, * Więc Go dziś ucieszymy.

3. Naprzód tedy niechaj wszędy * Zabrzmi świat
w wesołości, * Że posłany nam jest dany * Emanuel
w niskości. * = Jego tedy przywitajmy, * Z aniołami
zaśpiewajmy: * "Chwała na wysokości".

4. Witaj, Panie, cóż się stanie, * Że rozkosze
niebieskie * Opuściłeś, a zstąpiłeś * Na te niskości
ziemskie? * = "Miłość Moja to sprawiła, * By człowieka
wywyższyła * Pod nieba empirejskie".

5. Przecz w żłóbeczku, nie w łódeczku, * Na siankuś
położony, * Przecz z bydlęty, nie z panięty * W stajni
jesteś złożony? * = "By człek sianu przyrównany, * Grze-
sznik bydlęciem nazwany * Przeze Mnie był zbawiony".

6. Twoje państwo i poddaństwo * Jest świat cały,
o Boże! * Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat * Przyjąć nie
chce, choć może? = "Bo świat doczesne wolności * Zwykł
jest kochać, Mnie zaś w złości * Ściele krzyżowe łoże".

7. W Ramie głasy pod niebiosa * Wzbijają się Ra-
cheli, * Gdy swe syny bez przyczyny * W krwawej widzi

kąpieli. * = "Większe Mnie dla nich kąpanie * W krwa-
wym czeka oceanie, * Skąd niebo będą mieli".

8. Trzej Królowie, monarchowie * Wschodni kraj
opuszczają, * Serc ofiary z trzema dary * Tobie, Panu,
oddają, * = "Darami się kontentuję, * Bardziej serca ich
szacuję, * Za co niebo niech mają".

64 Zjawiło się nam dziś coś nowego

t.: XVIII w.

(Miod.)

2. Chwała bądź Bogu na wysokości, * A ludziom po-
kój na tej niskości! * Dziwna nowina, zrodziła Syna * Ma-
ryja, Maryja, Maryja!

3. Pasterze zaraz prędko śpieszyli, * Aż do Betlejem
miasta przybyli; * Tam wraz witali, dary składali * Dzie-
ciątku, Dzieciątku, Dzieciątku.

4. "Oto przynosim dary dla Ciebie, * Nie gardź, lecz
przyjmij wszystkich do siebie: * Opuść nam winy, Synu
jedyny * Maryi, Maryi, Maryi".

6 - Śpiewnik...

65

Z Narodzenia Pana

(Miod. d)

1. Z na - ro - dze - nia Pa - na dzień dziś we - so -
Wy - śpie - wu - ją chwa - łę Bo - gu ży - wio -
ły.* Ra - dość lu - dzi wszę - dzie sły - nie.*
ły.* A - nioł bu - dzi przy - do - li - nie*
Pa - stę - rzów co pa - śli pod bo - rem wo - ły.

2. Wypada wśród nocy ogień z obłoku, * Dumają pasterze w takim widoku. * = Każdy pyta: "Co się dzieje? * Czy nie świta? czy nie dnieje? * Skąd ta łuna bije, tak miła oku!"

3. Ale gdy anielskie głosy słyszeli, * Zaraz do Betlejem prosto bieżeli. * = Tam witali w żłobie Pana, * Poklękali na kolana * I oddali dary, co z sobą wzięli.

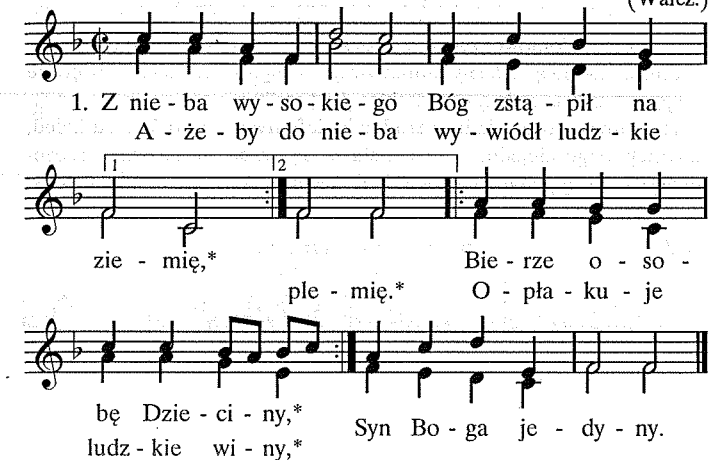
4. Odchodzą z Betlejem pełni wesela, * Że już Bóg wysłuchał prośb Izraela, * = Gdy tej nocy to widzieli, * Co Prorocy widzieć chcieli, * W ciele ludzkim Boga i Zbawiciela.

5. I my z pastuszkami dziś się radujmy, * Chwałę z aniołami wraz wyśpiewujemy, * = Bo ten Jezus, z nieba dany, * Weźmie nas między niebiany, * Tylko Go z całego serca miłujmy!

66

Z nieba wysokiego

(Walcz.)

1. Z nie - ba wy - so - kie - go Bóg zstą - pił na
A - że - by do nie - ba wy - wiódł ludz - kie
zie - mię,* Bie - rze o - so -
ple - mię.* O - pła - ku - je
bę Dzie - ci - ny,* Syn Bo - ga je - dy - ny.
ludz - kie wi - ny,*

2. Zniża swój Majestat Król całego świata, * Opuszcza tron nieba, a z ludźmi się brata. * Bóg niezmierzony, w żłobku mały, * Zapomina Bóstwa, chwały, * = By świat zbawił cały.

3. Mieści się w żłobie Nieograniczony, * W pieluszki spowity, na sianku złożony. * Choć Mu zimno, nie narzeka, * Chętnie cierpi dla człowieka, * Łez pokutnych czeka.

4. Pośpiesz więc, grzeszniku, Dziecina cię wzywa. * Łatwy masz do szopy przystęp, gdzie spoczywa. * Wszak nie grozi, ani łąje, * Ale rączki ci podaje. * = Odmień obyczaje!

5. Zbawienie jest twoje w ręku tej Dzieciny, * Proś tylko ze łzami, odpuści ci winy, * Patrz, na rączkach ma powiecie, * Karać nie może, bo dziecko, * = Tylko dawać życie.

KOLEDY DOMOWE

Kolędy domowe, zwane pastorałkami, śpiewane po domach przy choince, ożywiają radosny klimat świąt Bożego Narodzenia. Świąta te mają najbardziej rodzinny charakter. Pastorałki nie są przeznaczone do użytku liturgicznego. Jednak trudno je definitywnie odróżnić od kolęd, wskutek czego niejedna z nich znalazła się wśród pieśni bożonarodzeniowych. Niżej podane pastorałki od dawna traktowane są jako kolędy.

67

A cóż z tą Dzieciną

1. A cóż z tą Dzie - ci - ną bę-dziem czy - ni -
Bra - cisz - ko - wie mi - li, że się nam kwi -

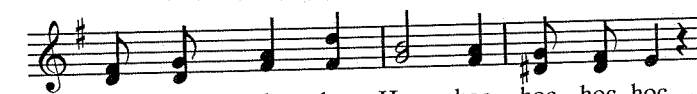
li,* Zaś-pie-waj - my Mu we - so - ło*
li,*

i o-bróć-my się z Nim wko - ło: Hoc, hoc, hoc, hoc, hoc.

Zaś-pie-waj - my Mu we - so - ło* i obróć - my

się z Nim wko - ło: Hoc, hoc, hoc, hoc, hoc.

2. Ale drżysz od zimna mój Aniołeczku, * Leżąc w tym kamiennym, zimnym żłóbeczku. * Więc z osiołkiem razem z wołem, * Zagrzewać Cię będziem społem: hu, hu, hu, hu.

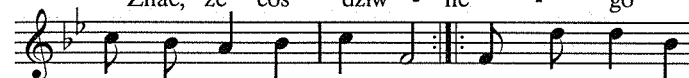
68 a

Bracia, patrzcie jeno

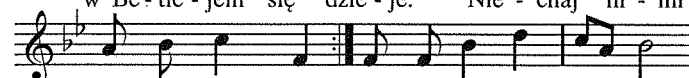
(Klon.)

1. Bra - cia patrz - cie je - no,
Znać, że coś dziw - ne - go

jak nie - bo go - re - je!* Rzuć - my bu - dy,
w Be - tle - jem się dzie - je.* Nie - chaj ni - mi

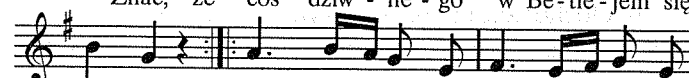

war - ty sta - da;* A my do Be - tle - jem.
Pan Bóg wła - da:*

68 b

1. Bra - cia patrz - cie je - no, jak nie - bo go -
Znać, że coś dziw - ne - go w Be - tle - jem się

re - je!* Rzuć - my bu - dy, war - ty sta - da;*
dzie - je.*

2. Patrzcie, jak tam gwiazda światłem swoim miga: Pewnie do uczczenia Pana swego ściga. * Krokiem śmiałym i wesołym * Śpieszmy i uderzmy czołem * Przed Panem w Betlejem.

3. Wszakże powiedziałem, że cuda ujrzymy: * Dziecię, Boga świata, w żłobie zobaczymy. * = Patrzcie, jak biednie okryte * W żłóbku Panię znakomite * W szopie przy Betlejem.

4. Jak prorok powiedział: Panna zrodzi Syna, * Dla ludu całego szczęśliwa nowina; = Nam zaś radość w tej tu chwili, * Gdyśmy Pana zobaczyli * W szopie przy Betlejem.

5. Betlejem, miasteczko w Juda, sławne będzie, * Pamiętnym się stanie w tym kraju i wszędzie; = Ucieszmy się więc, ziomkowie, * Pana tegoż już uczniowie, * W szopie przy Betlejem.

6. Obchodząc pamiątkę odwiedzin pasterzy, * Każdy czciciel Boga, co w Chrystusa wierzy, * Niech się cieszy i raduje, * Ze Zbawcę swego znajduje * W szopie przy Betlejem.

m: (Miod. 1843)

2. Wszystko stworzenie śpiewaj Panu swemu, * Pomóż radości wielkiej sercu memu: * *Li-li, li-li laj*, wielki królewiczu, * *Li-li, li-li laj*, niebieski dziedzicu.

3. Sypcie się z nieba liczni aniołowie, * Śpiewajcie Panu niebiescy duchowie: * *Li-li, li-li laj*, mój wonny kwiateczku * *Li-li, li-li laj*, w ubogim żłóbeczku.

4. Nic mi nie mówisz, o kochanie moje! * Przecież pojmuję w sercu słowa Twoje! * *Li-li, li-li laj*, o Boże Wcielony! * *Li-li, li-li laj*, nigdy niezmierzony.

70

Jezus malusieńki

t.: XVII w.

(Past. Miod.)

1. Je - zus ma - lu - sień - ki
Le - ży na - gu - sień - ki;* Pła - cze z zim - na,
nie da - ła Mu Ma - tu - ła su - kien - ki. kien - ki.

2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła, * = W który Dziecię uwinąwszy, siankiem Je okryła.

3. Nie ma kolebeczki, ani poduszczeni, * = We żłobie Mu położyła siana pod główeczki.

4. Matusia truchleje, serdeczne łyzy leje: * = "O mój Synu! wola Twoja, nie moja się dzieje".

5. Pokłon oddawajmy, Bogiem Je wyznajmy, * = To Dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.

6. Niech Je wszyscy znają, serdecznie kochają, * = Za tak wielkie poniżenie chwałę Mu oddają.

71

Któż o tej dobie

t.: XVIII w.

(Miod.)

1. Któż o tej do - bie płą - cze we

zło - bie? * A gdzie, gdzie? *
W staj - ni u - bo - giej, lu - bo mróz
sro - gi,* Nie - bie - skie Pa - cho - lę.

2. Ubogo leży, w lichej odzieży, * A kto, kto? * Pan wszego świata, którego lata * Ogarnąć nie mogę.

3. Cud niesłychany, gość niewidziany, * A kto, kto? * Bóg utajony, dziś narodzony, * Ludziom się pokazał.

4. Bóg się dziś rodzi, na świat przychodzi, * A po co? * Przyszedł na ziemię, by ludzkie plemię * Od piekła wybawił.

5. Tegoż witajmy i Temu dajmy, * A co, co? * Serca skruszone, a oczyszczone * W miłości gorącej.

6. Bo nas miłuje i nam daruje, * A co, co? * Czego pragniemy i znaleźć chcemy: * Po śmierci zbawienie.

72 a

Lulajże, Jezuniu

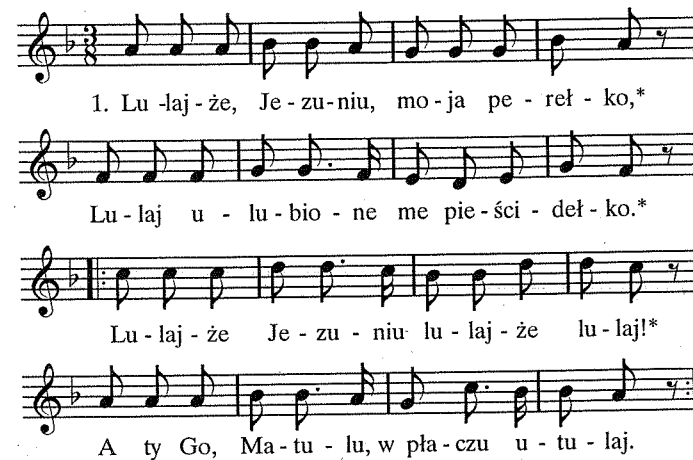
t.: XVIII w.

(Past. Miod.)

1. Lu - laj - że, Je - zu - niu, mo - ja pe - reł - ko,*
Lu - laj u - lu - bio - ne me pie - ści - deł - ko.*

72 b

2. Zamknijże znużone płaczem powieczki, * Utulże zemdlone łkaniem wardzeczki. * *Lulajże...*

3. Lulajże, pięknuchny nasz aniołeczku, * Lulajże, wdzięczniuchny świata Kwiateczku. * *Lulajże...*

4. Lulajże, Różyczko najozdobniejsza, * Lulajże, Lilijko najprzyjemniejsza. * *Lulajże...*

5. Lulajże, przyjemna oczom Gwiazdeczko, * Lulaj, najśliczniejsze świata Słoneczko. * *Lulajże...*

6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy, * Ciebie tu na ziemi, kochać będziemy. * *Lulajże...*

73 Narodził się Jezus w stajni ubogi

t.: XVIII w.

(Siedl. 1)

2. W stajni z bydłętami gospodą staje, * Ubogim pastuszkom w pole znać daje. * Wszyscy się ze snu porwali, * Skoro światłość oglądali. * = Ponad Betlejem.

3. A gdy usłyszeli anielskie pienie, * Że się narodziło ludzkie zbawienie, * Krzyknął jeden na drugiego: * "Pójdźmy oglądać nowego * = Gościa na ziemi".

4. A gdy pastuszkowie pokłon oddali, * Wcielonemu Bogu powinszowali, * Potem kładli swoje dary: * "Przyjmij od nas te ofiary, * = Jezu nasz drogi".

74

O mili Królowie

m.: Signio. (Zbiór J. W.)

1. O mi - li Kró - lo - wie; skąd - że - ście tu
O, z da - le - kich kra - in my za gwia - zdą
zakńcz. Tu w sta - jen - ce bie - dnej, tu w sta - jen - ce
przy - szli? *
wy - szli, * By zo - ba - czy - ć ma - leń - kie - go,
bie - dnej.
Je zu - sa na - ro - dzo - ne - go.

2. Dary niesiem Jemu, by Mu dać z ochotą * Mirę i kadzidło, także i to złoto: * By Dziecina się cieszyła i nas pobłogosławiła. = Tu w stajence biednej.

75

Pastuszkowie ze snu powstali

(Klon)

1. Pa - stu - szko - wie ze snu po - wsta - li, *
A - by swe - go Stwór - cę po - zna - li. *
Sły - sząc A - niel - skie pie - nie, *
Że Bóg przy - szedł na zie - mię, *
Trzo - dy o - puszc - za - li, do szo - py bie - ga - li, *
Ma - ła - mu Dzie - ciąt - ku no - we pieś - ni gra - li, *
Zło - zo - ne - mu we źło - bie.

2. Leżysz we źłóbeczku, mój Panie, * W pieluszkach powity na sianie, * Opuściłeś tron święty, masz gospodę z bydłą, * Przed którym anieli na twarze padali, * "Święty, Święty, Święty", po trzykroć śpiewali, * "Chwała na wysokości"!

3. Panna czysta Dziecię piastuje, * Karmi Je i czule całuje, * O dobro nieskończone, Bóstwo z ciałem złączone, * Syn Jednorodzony z Boga przedwiecznego, * W żywocie poczęty z Ducha Najświętszego, * Z Panny Niepokalanej.

76

Słyszę z nieba muzykę

(Miod.)

1. Sły - szę z nie - ba mu - zy - kę i a - niel - skie
Sła - wią Bo - ga, że się nam do sta - jen - ki

pie - śni,* Nie chce ro - zum po - jąć te - go,*
mieś - ci.*

Chy - ba o - kiem doj - rzy cze - go,* Czy się mu to nie śni.

2. Słyszę z nieba muzykę, już ci to na jawie! * Wy -
śpiewują o takiej dziwnej Boskiej sprawie, * = Że Bóg
przyjął stan człowieka, * Majestatu się wyrzeka, * Ku
ludzkiej naprawie.

3. Pozwólcie mi, Mateńko szczęśliwa i święta, *
Wziąć na ręce Synaczka, aby te rączęta * = Duszę moją
zapaliły * I z więzienia uwolniły, * Zdjąwszy z onej pęta.

77

Śliczna Panienka, jako jutrzienka

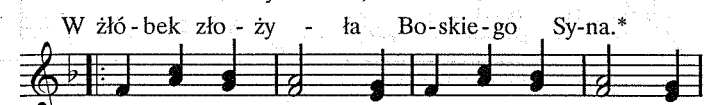
(Org.)

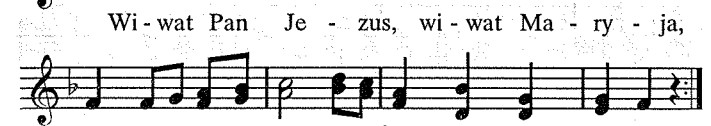
1. Śli - czna Pa - nien - ka, ja - ko ju - trzen - ka,*
W szop - ce u - bo - giej, lu - bo mróz sro - gi,*

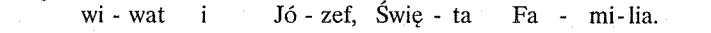
Zro - dzi - ła Sy - na, do - bra no - wi - na.*

W złó - bek zło - ży - ła Bo - skie - go Sy - na.*

Wi - wat Pan Je - zus, wi - wat Ma - ry - ja,

wi - wat i Jó - zef, Świą - ta Fa - mi - lia.

2. Wtem aniołowie, z nieba posłowie, * Biejąc do
szopy, tak zaśpiewali: * Chwała bądź Bogu na wysokości,
A ludziom pokój bądź w dobrej woli. * *Wiwat, Pan Jezus...*

3. Pasterze wstają, zbyt się lękają, * Co to jest za
głos, dalej czekają, * Święci anieli, wszyscy weseli, * To
Dzieciąteczko im ogłaszają. * *Wiwat, Pan Jezus...*

4. Wnet niebożęta, biedne chłopięta, * Spędzili z po -
ła swoje bydłęta, * Wraz się zmawiają, co też wziąć mają
* Wielkiemu Panu te pastuszęta. * *Wiwat, Pan Jezus...*

5. Gdy się zmówili i zgromadzili, * Wzięli dudeczki
przez drogę grali, * Wchodząc do szopy, jak proste
chłopy, * Co który przyniósł, Panu dawali. * *Wiwat Pan Jezus...*

6. A gdy się byli już ucieszyli, * Panu małemu dzięki
składali, * Że się narodził, by oswobodził, * Lud od nie -
woli, wraz zawołali: * *Wiwat, Pan Jezus...*

7. My Bogiem Ciebie znamy na niebie, * Maryję
Pannę za Matkę mamy, * Teraz padamy oraz błagamy, *
Nie opuszczaj nas, już Cię żegnamy. * *Wiwat, Pan Jezus...*